

wonen in nesten Alken

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **71,60 %**

2 persoonshuishoudens **47,80 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **3,20 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **11,90 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **-0,90 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **-0,20 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **0,10 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Alken en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	ALKEN	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 71,60 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 47,80 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 3,20 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 11,90 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	- 0,90 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	- 0,20 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 0,10 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten As

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **94,80 %**

2 persoonshuishoudens **57,20 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **10,80 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **18,10 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **2,60 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,67 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **18,50 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften. Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen. Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in As en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	AS	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 94,80 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 57,20 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 10,80 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 18,10 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 2,60 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 0,67 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 18,50 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

december 2017

wonen in nesten Beringen

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **80,30 %**

2 persoonshuishoudens **58,20 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **9,00 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **20,90 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **2,50 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,04 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **19,80 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Beringen en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	BERINGEN	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 80,30 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 58,20 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 9,00 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 20,90 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 2,50 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 0,04 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 19,80 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Bilzen

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **70,00 %**

2 persoonshuishoudens **53,40 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **1,40 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **15,00 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **6,20 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **-0,16 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **18,00 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Bilzen en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	BILZEN	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 70,00 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 53,40 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 1,40 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 15,00 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 6,20 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	- 0,16 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 18,00 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Bocholt

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **88,60 %**

2 persoonshuishoudens **61,60 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **7,20 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **13,80 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **23,30 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,27 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **4,60 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Bocholt en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	BOCHOLT	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 88,60 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 61,60 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 7,20 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 13,80 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 23,30 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 0,27 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 4,60 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Borgloon

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **56,00 %**

2 persoonshuishoudens **47,40 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **-4,20 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **12,30 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **-0,70 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

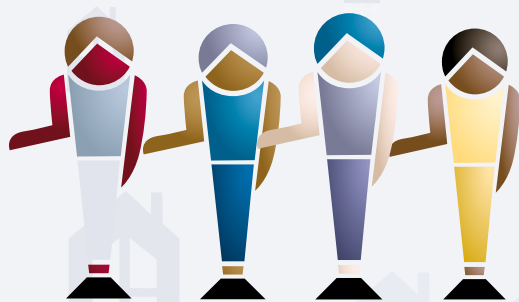
In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **-0,12 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **7,10 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Borgloon en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	BORGLOON	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 56,00 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 47,40 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	- 4,20 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 12,30 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	- 0,70 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	- 0,12 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 7,10 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Bree

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **80,50 %**

2 persoonshuishoudens **62,70 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **11,70 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **14,30 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **6,10 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,90 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **13,40 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Bree en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	BREE	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 80,50 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 62,70 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 11,70 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 14,30 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 6,10 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 0,90 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 13,40 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Diepenbeek

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **102,80 %**

2 persoonshuishoudens **58,20 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **16,10 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **14,20 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **3,30 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **-0,19 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **13,10 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Diepenbeek en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	DIEPENBEEK	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 102,80 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 58,20 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 16,10 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 14,20 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 3,30 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	- 0,19 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 13,10 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Dilsen-Stokkem

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **79,20 %**

2 persoonshuishoudens **68,00 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **18,40 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **15,20 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **11,50 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,51 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **26,50 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften. Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen. Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Dilsen-Stokkem en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	DILSEN-STOKKEM	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 79,20 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 68,00 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 18,40 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 15,20 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 11,50 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 0,51 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 26,50 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Genk

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **50,70 %**

2 persoonshuishoudens **42,90 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **4,40 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **14,00 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **-1,20 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **-0,37 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **34,70 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Genk en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	GENK	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 50,70 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 42,90 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 4,40 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 14,00 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	- 1,20 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	- 0,37 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 34,70 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Gingelom

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **78,60 %**

2 persoonshuishoudens **34,70 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **-6,30 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **13,70 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **6,50 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,63 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **-8,40 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Gingelom en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	GINGELOM	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 78,60 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 34,70 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	- 6,30 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 13,70 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 6,50 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 0,63 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	- 8,40 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Halen

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **74,90 %**

2 persoonshuishoudens **60,00 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **10,60 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **13,40 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **5,00 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,48 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **-1,50 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Halen en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	HALEN	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 74,90 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 60,00 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 10,60 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 13,40 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 5,00 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 0,48 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	- 1,50 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Ham

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **85,00 %**

2 persoonshuishoudens **49,50 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **11,70 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **16,70 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **0,30 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,26 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **9,90 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Ham en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	HAM	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 85,00 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 49,50 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 11,70 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 16,70 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 0,30 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 0,26 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 9,90 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Hamont-Achel

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **60,50 %**

2 persoonshuishoudens **35,40 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **8,60 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **11,20 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **0,40 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,67 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **13,40 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Hamont-Achel en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	HAMONT-ACHEL	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 60,50 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 35,40 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 8,60 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 11,20 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 0,40 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 0,67 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 13,40 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Hasselt

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **64,70 %**

2 persoonshuishoudens **49,90 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **14,60 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **13,30 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **4,80 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,51 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **30,50 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Hasselt en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	HASSETL	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 64,70 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 49,90 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 14,60 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 13,30 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 4,80 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 0,51 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 30,50 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Hechtel-Eksel

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **83,10 %**

2 persoonshuishoudens **54,30 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **8,10 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **17,10 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **31,60 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,24 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **10,80 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Hechtel-Eksel en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	HECHTEL-EKSEL	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 83,10 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 54,30 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 8,10 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 17,10 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 31,60 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 0,24 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 10,80 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Heers

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **63,50 %**

2 persoonshuishoudens **45,30 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **-1,60 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **15,20 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **1,10 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **1,29 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **7,10 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Heers en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	HEERS	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 63,50 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 45,30 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	- 1,60 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 15,20 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 1,10 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 1,29 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 7,10 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Herk-de-Stad

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **65,00 %**

2 persoonshuishoudens **50,60 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **11,00 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **12,00 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **21,60 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

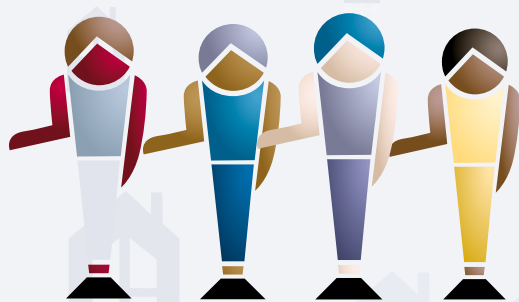
In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,35 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **4,60 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Herk-de-Stad en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	HERK-DE-STAD	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 65,00 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 50,60 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 11,00 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 12,00 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 21,60 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 0,35 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 4,60 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Herstaple

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

- 1 persoonshuishoudens -
- 2 persoonshuishoudens -

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **0,00 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

- Grote woongelegenheden (> 105m²) **7,10 %**
- Kleine woongelegenheden (< 105m²) **- 100,00 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met -.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **26,70 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Herstappte en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	HERSTAPPE	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	-	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	-	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 0,00 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 7,10 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	- 100,00 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	-	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 26,70 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

december 2017

wonen in nesten Heusden-Zolder

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **88,30 %**

2 persoonshuishoudens **59,20 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **16,10 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **13,20 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **2,30 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **-0,50 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **19,20 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Heusden-Zolder en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	HEUSDEN-ZOLDER	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 88,30 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 59,20 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 16,10 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 13,20 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 2,30 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	- 0,50 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 19,20 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Hoeseelt

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **57,00 %**

2 persoonshuishoudens **46,80 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **6,40 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **12,10 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **- 3,60 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,54 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **-4,40 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Hoeselt en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	HOESELT	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 57,00 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 46,80 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 6,40 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 12,10 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	- 3,60 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 0,54 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	- 4,40 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Houthalen-Helchteren

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **99,30 %**

2 persoonshuishoudens **58,50 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **11,00 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **14,10 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **0,60 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **-0,18 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **19,70 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Houthalen-Helchteren en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	HOUTHALEN-HELCHTEREN	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 99,30 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 58,50 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 11,00 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 14,10 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 0,60 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	- 0,18 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 19,70 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Kinrooi

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **91,60 %**

2 persoonshuishoudens **60,40 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **-1,80 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **12,00 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **20,80 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **-0,07 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **-2,50 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Kinrooi en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	KINROOI	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 91,60 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 60,40 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	- 1,80 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 12,00 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 20,80 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	- 0,07 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	- 2,50 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Kortesseem

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **77,00 %**

2 persoonshuishoudens **73,90 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **-7,70 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **13,00 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **- 3,50 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **-0,55 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **6,50 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften. Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen. Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Kortesse en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	KORTESSEM	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 77,00 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 73,90 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	- 7,70 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 13,00 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	- 3,50 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	- 0,55 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 6,50 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Lanaken

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **75,50 %**

2 persoonshuishoudens **52,10 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **11,50 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **13,60 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **- 3,10 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,03 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **30,70 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften. Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen. Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Lanaken en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	LANAKEN	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 75,50 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 52,10 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 11,50 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 13,60 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	- 3,10 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 0,03 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 30,70 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

december 2017

wonen in nesten Leopoldsburg

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **55,20 %**

2 persoonshuishoudens **41,90 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **3,70 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **16,90 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **- 0,70 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,46 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **33,00 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Leopoldsburg en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	LEOPOLDSBURG	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 55,20 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 41,90 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 3,70 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 16,90 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	- 0,70 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 0,46 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 33,00 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Lommel

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **84,70 %**

2 persoonshuishoudens **61,40 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **15,90 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **15,00 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **3,40 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,21 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **27,70 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Lommel en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	LOMME	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 84,70 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 61,40 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 15,90 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woonegelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 15,00 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woonegelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 3,40 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 0,21 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 27,70 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Lummen

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **88,00 %**

2 persoonshuishoudens **53,10 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **16,10 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **12,90 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **15,80 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,00 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **-3,80 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Lummen en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	LUMMEN	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 88,00 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 53,10 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 16,10 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 12,90 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 15,80 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	0,00 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	- 3,80 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Maaseik

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **75,80 %**

2 persoonshuishoudens **55,60 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **6,00 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **15,90 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **10,50 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,73 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **25,50 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Maaseik en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	MAASEIK	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 75,80 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 55,60 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 6,00 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 15,90 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 10,50 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 0,73 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 25,50 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Maasmechelen

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **53,90 %**

2 persoonshuishoudens **44,20 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **6,10 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **17,70 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **- 13,50 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **-0,63 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **33,60 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Maasmechelen en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	MAASMECHELEN	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 53,90 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 44,20 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 6,10 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 17,70 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	- 13,50 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	- 0,63 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 33,60 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Meeuwen-Gruitrode

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **105,00 %**

2 persoonshuishoudens **70,80 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **8,30 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **15,40 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **5,60 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,31 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **6,90 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Meeuwen-Gruitrode en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	MEEUWEN-GRUITRODE	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 105,00 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 70,80 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 8,30 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 15,40 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 5,60 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 0,31 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 6,90 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Neerpelt

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **75,30 %**

2 persoonshuishoudens **61,30 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **21,00 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **15,30 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **2,80 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **-0,15 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **23,60 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Neerpelt en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	NEERPELT	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 75,30 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 61,30 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 21,00 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 15,30 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 2,80 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	- 0,15 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 23,60 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Nieuwerkerken

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **93,40 %**

2 persoonshuishoudens **41,70 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **11,50 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **11,60 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **32,40 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,27 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **1,70 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Nieuwerkerken en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	NIEUWERKERKEN	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 93,40 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 41,70 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 11,50 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 11,60 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 32,40 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 0,27 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 1,70 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Opglabbeek

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **115,20 %**

2 persoonshuishoudens **77,10 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **19,20 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **17,40 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **19,50 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

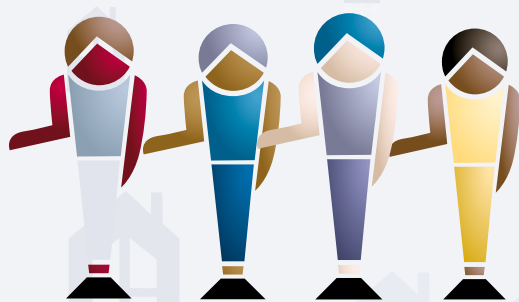
In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,30 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **14,90 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Opglabbeek en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	OPGLABBEEK	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 115,20 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 77,10 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 19,20 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 17,40 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 19,50 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 0,30 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 14,90 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Overpelt

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **105,90 %**

2 persoonshuishoudens **62,40 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **26,30 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **17,30 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **7,80 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,73 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **29,40 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften. Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen. Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Overpelt en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	OVERPELT	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 105,90 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 62,40 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 26,30 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 17,30 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 7,80 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 0,73 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 29,40 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Peer

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **95,10 %**

2 persoonshuishoudens **76,30 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **1,70 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **19,10 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **4,00 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,57 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **10,20 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Peer en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	PEER	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 95,10 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 76,30 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 1,70 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 19,10 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 4,00 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 0,57 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 10,20 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Riemst

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **52,70 %**

2 persoonshuishoudens **46,80 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **19,10 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **15,50 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **4,40 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,24 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **14,90 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Riemst en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	RIEMST	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 52,70 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 46,80 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 19,10 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 15,50 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 4,40 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 0,24 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 14,90 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Sint-Truiden

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **57,70 %**

2 persoonshuishoudens **36,60 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **3,30 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **10,10 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **1,70 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,45 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **6,50 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Sint-Truiden en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	SINT-TRUIDEN	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 57,70 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 36,60 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 3,30 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 10,10 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 1,70 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 0,45 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 6,50 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Tessenderlo

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **91,60 %**

2 persoonshuishoudens **73,20 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **17,40 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **20,30 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **2,00 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **-0,12 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **15,80 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Tessengerlo en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	TESSENDERLO	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 91,60 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 73,20 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 17,40 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 20,30 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 2,00 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	- 0,12 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 15,80 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Tongeren

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **49,20 %**

2 persoonshuishoudens **27,50 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **-3,20 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **15,40 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **-4,00 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **-0,15 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **18,50 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften.

Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Tongeren en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	TONGEREN	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 49,20 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 27,50 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	- 3,20 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 15,40 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	- 4,00 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	- 0,15 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 18,50 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Voeren

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **33,80 %**

2 persoonshuishoudens **17,30 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **5,60 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **12,10 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **-8,50 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **-0,02 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **-1,00 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Voeren en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	VOEREN	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 33,80 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 17,30 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 5,60 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 12,10 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	- 8,50 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	- 0,02 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	- 1,00 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Wellen

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **85,80 %**

2 persoonshuishoudens **67,30 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **-1,50 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **15,60 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **6,60 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,20 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **3,30 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften. Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen. Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Wellen en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	WELLEN	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 85,80 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 67,30 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	- 1,50 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 15,60 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 6,60 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 0,20 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 3,30 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Zonhoven

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **73,80 %**

2 persoonshuishoudens **57,10 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **16,10 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **14,70 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **4,30 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **-0,13 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **17,80 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Zonhoven en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	ZONHOVEN	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 73,80 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 57,10 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 16,10 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 14,70 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 4,30 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	- 0,13 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 17,80 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80

wonen in nesten Zutendaal

1 Demografische trends

Doordat de gemiddelde grootte van gezinnen daalt, stijgt de vraag naar kleinere woningtypes.

De komende jaren neemt het aantal één- en tweepersoonshuishoudens sterk toe.

In uw gemeente is dit de prognose tussen 2000 – 2030:

1 persoonshuishoudens **87,00 %**

2 persoonshuishoudens **62,10 %**

In het algemeen stellen we ook een toename vast van het aantal eenoudergezinnen.

Dit is de evolutie van eenoudergezinnen in uw gemeente tussen 2007 – 2016: **19,30 %**

In de meeste Limburgse gemeenten kwamen er tussen 2001 en 2015 méér grote woongelegenheden bij dan kleine. In deze periode was dit de evolutie in uw gemeente:

Grote woongelegenheden (> 105m²) **13,10 %**

Kleine woongelegenheden (< 105m²) **13,50 %**

2 Sociaal Wonen

De vraag naar sociale woningen bij een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) en naar huurwoningen via het sociaal verhuurkantoor (SVK) is groter dan het aanbod. Daardoor zijn er lange wachtlijsten.

In 2008 was er in Limburg voor 5,4% van de huishoudens een sociale woning beschikbaar. In 2015 was dit voor 5,5 % van de private huishoudens. Het aanbod bleef dus nagenoeg stabiel.

Tussen 2008 en 2015 steeg/daalde in uw gemeente het aantal sociale woningen dat beschikbaar was voor private huishoudens met **0,18 %**.

Eind 2015 telden de Limburgse huisvestingsmaatschappijen 15.579 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor een sociale woning. Hiervan is 1 op 2 kandidaten alleenstaand.

Bij de Limburgse sociaal verhuurkantoren stonden op dat moment 3.835 kandidaat-huurders op de wachtlijst.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning is 4 jaar.

Een minteken (-) voor het cijfer wijst op een daling of afname. Een cijfer zonder (-) teken wijst op een stijging of toename.

3 Betaalbaarheid

Meer en meer huishoudens kampen met een betaalbaarheidsprobleem.

De meest gebruikte methode voor het meten van betaalbaarheid is de woonquote. De **woonquote** is de totale uitgave van het gezin voor woonlasten ten opzichte van het gezinsinkomen (zonder verbruiks- of onderhoudskosten). De norm ligt op 30%.

Als de woonquote hoger is dan 30% is er een betaalbaarheidsprobleem.

Uit Vlaamse cijfers blijkt dat het aantal huurders dat méér dan 30% van het inkomen aan huisvesting besteedt sterk toeneemt.

In de periode 2005 – 2013 steeg het aantal huurders op de private woonmarkt met een te hoge woonquote (> 30%) van 40% naar 52 %.

Op de sociale woonmarkt steeg het aantal huurders met een woonquote > 30% van 12% naar 23%.

Op de private huurmarkt hebben vooral alleenstaanden (63%) en eenoudergezinnen (71%) een woonquote hoger dan 30%.

Het aantal personen met een voorkeurtarief ziekteverzekering neemt bijna overal toe.

Het **voorkeurtarief ziekteverzekering** heeft als doel de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor mensen met een laag inkomen. Het cijfer is een indicator van het aantal inwoners dat over een relatief laag inkomen beschikt.

In de periode 2008 – 2016 nam in de meeste Limburgse gemeenten het aantal personen met voorkeurtarief toe. In uw gemeente was er een toename /afname met **13,90 %**.

Het woonpatrimonium van vandaag is niet meer aangepast aan actuele behoeften.

Gezinsverdunding en vergrijzing vragen een huisvestingsbeleid op maat van hedendaagse huishoudens en woonbehoeften. Kleinere gezinnen, jonge starters, echtscheidingen en vergrijzing zorgen voor een explosieve vraag naar betaalbare en kleinere woningen.

Om de woonmarkt te laten aansluiten bij de reële vragen is er een innovatief en groeiend aanbod nodig van woonentiteiten die betaalbaar, kwaliteitsvol en klein(schalig) zijn.

e Evoluties in Zutendaal en in provincie Limburg

EVOLUTIES

	ZUTENDAAL	LIMBURG
Prognose groei eenpersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 87,00 %	+ 71,30 %
Prognose groei tweepersoonshuishoudens 2000 – 2030	+ 62,10 %	+ 52,20 %
Toename/afname eenoudergezinnen 007 – 2016	+ 19,30 %	+ 8,70 %
Evolutie grote woongelegenheden (> 105 m ²) 2001-2015	+ 13,10 %	+ 14,80 %
Evolutie kleine woongelegenheden (< 105 m ²) 2001-2015	+ 13,50 %	+ 2,40 %
Evolutie sociale huisvesting ten opzichte van private huishoudens 2008-2015	+ 0,18 %	+ 0,12 %
Toename/afname aantal personen met voorkeurtarief ziekteverzekering 2008 - 2016	+ 13,90 %	+ 18,70 %

Bronnen

Studiedienst Vlaamse Regering, Rijksregister • VMSW • Kadaster • Groot Woononderzoek 2013 • Limburgs Woonplatform • Limburgse sociale verhuurkantoren.

Op zoek naar cijfers over je stad of gemeente?

Cel Data & Analyse, provincie Limburg • dataanalyse@limburg.be • 011 23 72 35 • www.limburg.incijfers.be

Op zoek naar informatie over Limburgs woonbeleid?

Provinciale dienst Wonen • wonen@limburg.be • 011 23 72 80